

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 117 stemmer.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til folketingets ombudsmand.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion.

(Fremsat 16/10 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Förhandling

Nørgaard-Sørensen (S):

Det lovforslag, som undervisningsministeren her har fremsat, har jo til hensigt at nedtrappe tilskuddene til lære- og praktikpladser og så bruge det derved fremkommende provenu fra Arbejdsgivernes Elevrefusion til at imødekomme besparelser, som det så smukt hedder.

Der siges ikke noget konkret i forslaget om, hvorvidt det overvejende er et besparelsesforslag, men vi kan jo godt få den mistanke, at formålet med forslaget er at spare på undervisningsministeriets budgetter ved at lade nogle AER-penge indgå i budgettet.

Lære- og praktikpladsproblemet er stadig væk alt for stort. Vi har aldrig været imod den nuværende AER-finansiering, men vi var imod, at indførelsen af AER-finansieringen blev brugt til at spare på det offentlige indsats til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Selve AER-finansieringen er givetvis et incitament for arbejdsgivere og virksomheder til at oprette flere lære- og praktikpladser, og derfor bør den heller ikke aftrappes. I stedet burde man udbygge AER-finansieringen ved at forhøje arbejdsgiverbidragene så meget, at man eventuelt også kunne

finansiere en del af lønnen under virksomhedsophold.

Så har jeg nogle bemærkninger direkte til undervisningsministeren, som jo har barslet med en ny og interessant konstruktion i dette forslag.

Det første, man kan spørge undervisningsministeren om, er, om han har gjort sig den ulejlighed at spørge Dansk Arbejdsgiverforening, om de synes, det er i orden, at deres indbetalinger til AER nu pludselig skal til at finansiere f.eks. forskningsinitiativer på Københavns universitet. Det er da klart, at det altid har været meningen, at indbetalingen til Arbejdsgivernes Elevrefusion skulle bruges til gavn for EFG-elever og lærlinge. Ellers mister AER sin betydning, sin mening og sit formål.

Hvis undervisningsministeren endelig vil nedtrappe tilskudsbeløbene – hvad jeg umiddelbart ikke synes er nogen god idé – vil vi da gerne fra socialdemokratiets side pege på i hvert fald to områder, som han så i stedet kunne bruge penge på i stedet for at imødekomme besparelser på det øvrige budget.

Det ene er genindførelse af befodringsgodtgørelsen for EFG-elever og lærlinge. Der er masser af penge i AER-fonden til det, det er ikke engang nødvendigt at forhøje arbejdsgiverbidragene, og jeg kan jo se, at hr. Schandorff fra Jernet's arbejdsgiverforening allerede har været der med et sådant ønske til Dansk Arbejdsgiverforening, et ønske, som vi deler i socialdemokratiet, og som vi selv foreslog som løsning i maj måned.

Det andet, vi vil foreslå, er, at undervisningsministeren i stedet for brugte provenuet til en genindførelse af forsikringen i forbindelse med EFG-elevs skoleophold. Det er mindst talt en gåde, at den forsikring er afskaffet, og vi kunne måske bruge lejligheden i dag til at spørge undervisningsministeren, hvad den dybere filosofi er i det. Det er da klart, at også under skoleophold, og herunder værkstedsophold, er det forbundet med en ikke ringe risiko at være elev, at være lærling, og derfor ville det også være rimeligt, at denne forsikring blev genoprettet. Det er det, vi vil foreslå at tilskuddene bliver brugt til.

Til sidst skal jeg sige, at vi vil bruge udvalgsarbejdet til en nøje gennemgang af hele lære- og praktikpladssituationen, ligesom vi ønsker en drøftelse af andre løsningsmulig-